

PABLO PICASSO, PETER VOULKOS VE SERGEI ISUPOV'UN SERAMİK ESERLERİNDE BEDEN VE CİNSİYET İLİŞKİSİ

Şirin Koçak Özskici¹ Kazım Seçkin Aytaç²

¹Dr. Öğretim Üyesi Uşak Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Seramik Bölümü, sirin.kocak@usak.edu.tr, ORCID: 0000-0001-6367-8060

²Uşak Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü Seramik Anasanat Dalı Yüksek Lisans Öğrencisi, secaytac@gmail.com ORCID: 0000-0002-4993-6104

Özskici, Şirin Koçak ve Aytaç, Kazım Seçkin. "Pablo Picasso, Peter Voulkos ve Sergei Isupov'un Seramik Eserlerinde Beden ve Cinsiyet İlişkisi". idil, 76 (2020 Aralık): s. 1777-1783. doi: 10.7816/idil-09-76-01

ÖZ

Beden ve cinsiyet kavramları bütün toplumların sanatsal ifade dillerinden birisi olmuştur. Çünkü beden insanoğlunun kendi varlığının ve benliğinin bir parçasıdır. Cinsiyet ise topluma dayalı yapıları ve toplumun kimliğini ortaya koyan bir kavramdır. Araştırmanın amacı söz konusu sanatçıların beden kavramını hangi sebeple seramik eserlerde uyguladıklarını araştırılmasıdır. Geleneksel ve çağdaş anlamda seramik malzemenin kullanım biçimlerine örnekler vererek farklılıklarını ortaya çıkarmaktır. Araştırmada elde edilen bulgularda seramiğin hem işlevsel hem de sanatsal olmak üzere farklı uygulamaları olabildiği tespit edilmiştir. Buradan hareketle bu iki farklı durumun nasıl uygulandığını, neden kaynaklı olduğunu incelemek ve ortaya koymak araştırmanın diğer amacıdır. Araştırmada Tarih Öncesi dönemde beden ve cinsiyet kavramlarının ilk örneklerine yer verilerek bedeninin sosyolojik araştırması yapılmıştır. Araştırmanı kapsam ve sınırlılıkları İlk Çağ seramik örnekleri ile Pablo Picasso, Peter Voulkos ve Sergei Isupov'un eserleri olarak belirlenmiştir. Bu örneklerin seçilmesinin nedeni; seramiğin geleneksel ve modern sürecindeki değişim ve gelişimlerin neler olduğunu tespit etmektir. Böylece seramiğin hem malzeme hem de fikir olarak değişim ve gelişimlerinin fark edileceği düşünülmektedir. Araştırma konusu; seramikte beden ve cinsiyet kavramlarının geleneksel ve güncel ayrımların anlaşılması bakımından önem taşımaktadır. Bu kapsamda günümüz seramik sanatında fikir, kavram, beden ve cinsiyet kavramlarının sıkça tartışılacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Beden, cinsiyet, güncel yorumlar, seramik sanatı

Makale Bilgisi:

Geliş: 29 Temmuz 2020

Düzeltilme: 27 Eylül 2020

Kabul: 18 Ekim 2020

Giriş

Bedenin tarihsel arka planında insanoğlunun sezgisel ve fiziksel yetileri önemli rol oynamıştır. Bu yetiler; korku, öfke ve kaygı gibi insanoğlunda belirgin olan içgüdüsel davranışlardır. Tarihöncesi devirde insanlar içgüdüsel davranışlarını duvar yüzeylerine aktararak birbiriyle iletişim kurmuşlardır. İletişimi sağlayan temel unsur toplum davranışları ve etkileşimdir. Toplum davranışlarının metadolojik yöntemlerinin temelinde kültür ve eylem arasındaki ilişkiden söz edilebilir.

Blumer'a (1969, s. 2) göre, insanlar paylaşılan anlamlar temelinde birbirleriyle ve nesnelere ilişki kurarlar. Bu anlamlar ve değerler, toplum içindeki süreçlere bağlı olarak zaman içerisinde toplumun üyelerinin karşılıklı ilişkileri temelinde oluşur. Bu süreç zihinsel olmaktan çok eylemsel bir süreçtir (Çağırkan, 2017: 150).

Eylemler toplumların birbirleriyle olan etkileşimini tetikleyerek sanatta beden ve cinsiyetin objeler üzerindeki dönüşümlerinde etkili olmuştur. Bu bakımdan beden kavramsal açılımı çoğul bir özellik göstermektedir. Diğer bir ifade ile beden sanatla birlikte ele alınması; disiplinlerarası bir yapıya olduğunu ve toplumların yaşam biçimlerine göre şekillendiğini göstermektedir. Sanatın tarihsel sürecine bakıldığında hemen hemen dönem toplumsal yapı ve beden seramiğinin konusu olmuştur. Ancak seramiğinin geçmişten günümüze fonksiyonellik, estetik biçim ve değer gibi kavramlarda farklılıklar ortaya çıkmıştır.

Seramik formu (biçimi) değerli kılan ve sanat eseri sınıfına sokan da üzerinde estetik değer taşıması ve sanatçının üslubuna ilişkin öğeler barındırmasıdır. Çağdaş seramik sanatında biçim, fonksiyona gönderme yapan ancak fonksiyonel olmayan birimdir. Seramik eser güzeli arayan, güzele ilişkin değerleri üzerinde taşıyan biçimdir (Er ve Çizer, 2013: 76).

Bu durum seramiği geleneksel ve çağdaş yaklaşımlara göre sınıflandırmada en belirgin işaret olarak değerlendirilebilir.

Yöntem

Araştırmaya konu olan sanatçılar ve yapıtları ile ilgili literatür taraması yapılmış; yerli ve yabancı kitaplara, dergilere, makalelere ulaşılmıştır. Tarih Öncesi Dönemde Beden Kavramı: "Figürin" ve "Eller Mağarası" başlığında, beden tarihsel sürecine ve ilkçağ seramik sanatına ilişkin kaynak taraması yapılmıştır. Bu kapsamda "Figürin" ve "Eller Mağarası" örnek olarak seçilmiş ve eserler çözümlenmiştir. Beden ve Cinsiyet Kavramlarına İlişkin Farklı Yorumlar başlığında Pablo Picasso, Peter Voulkos ve Sergei Isupov'un seramik eserlerine yer verilmiştir. Çünkü bu sanatçılar seramik sanatının modern çizgisinde önemli kişilerdir. Hem malzeme hem de kavramsal ve fikrî anlamda seramik sanatına katkı sağlamışlardır.

Tarih Öncesi Dönemde Beden Kavramı: "Figürin" ve "Eller Mağarası"

Seramiğin tarihsel gelişimine bakıldığında Neolitik Çağ'a dayandığı bilinmektedir. Bu çağdan itibaren seramik yüzeylerde beden yansımaları; sanat ve yaşam arasındaki birlikteliği göstermektedir. "Seramik çamurunun hayata girmesi, çamurun pişirilmesi ve insan figürünün seramik malzeme ile kullanımının ilk örneklerinin görülmeye başlanması Neolitik Çağ'a (M.Ö.4500-9000) rastlamaktadır" (Erman, 2019: 145). Küçük heykeller yapılmış ve günlük kullanım eşyalarının yüzeylerinde beden yansımaları görülmüştür.

Resim 1. M.Ö. 2000-2200, Figürin, Seramik heykel, 10.2 × 3.2 × 2.5 cm.

Görseldeki figürinin bedeni stilize edildiği dikkati çekmektedir. Bedenin anatomisi gerçek bir bedenin temsilinden uzaktır. Yapısal olarak biçimleri bozulmuş, sadeleştirilmiş ve cinsiyetin rolü ön plana çıkarılmıştır. Kadın bedeni uzuvlarının belirgin hale getirilmesi ve yapısal deformasyonun oluşturulması; figürinin bir sanat eseri olarak nitelendirilmesine olanak tanımaktadır.

Resim 2. Eller Mağarası, Arjantin, M.Ö 13.000-9.000.

Mağara duvarlarında ve yontularda da beden ve cinsiyet kavramlarına ilişkin çalışmalar dikkati çekmektedir. Arjantin’de bulunan *Eller Mağarası*’nda bedenin bir anlatım aracına dönüştüğü görülmektedir. Ellerin ifadeleri ve yapısal formu o kadar güçlüdür ki; estetik yapının ve görsel tasvirin önüne geçtiği söylenebilir. Dolayısıyla ellerin biçimleri; kimlik ve beden arasındaki ilişkiyi de ortaya çıkarmıştır. Görselde, cinsiyet kavramına ilişkin doğrudan bir çıkarım yapmak pek doğru olmayacaktır; çünkü bireylerin topluca bir iletişim durumları aktarılmıştır. Burada bedeni önemli kılan bir gerçeklikten söz edilebilir; bedenin sosyolojik yapısı ve anlatımıdır. “Bedeni önemli kılan bir diğer gerçeklik de bedenin kültürler ve kuşaklar arasında kurduğu iletişim fonksiyonundan gelir. Buna göre beden, kendi içinde kapalı beklememektedir. Edindiklerini öteki bedenlere daima devretme meylindedir” (Bingöl, 2017: 89). Bedenler arasındaki aktarım bir iletişime dönüşmektedir. Anlam, kurgu ve aktarım gibi söylemler bedenin yapısal çözümlemesinde ortaya çıkan kavramlardır. Bu kavramlar da kuşaklar boyunca nesilden nesile geçerek bir iz ve işaret bırakır. Böylece geçmişe yönelik izlerden toplumların bedeni nasıl kullandıklarına yönelik bilgi sahibi olunur.

Beden ve Cinsiyet Kavramlarına İlişkin Farklı Yorumlar

Modern sanatta beden ve cinsiyet kavramları geçmişteki yansımalarıyla benzerlik gösterir. İlkçağ duvar resimlerinden figürlere kadar yapılan eserlerin ortak dili; kültürel etkileşim ve iletişimidir. Beden geçmişle bağlarını koparmadan modern sanatta değişime uğramıştır. Formlar daha estetik ve eleştireldir.

Konusu ile ilgili olarak daima kavramsal düşünebilme yetisine sahip Picasso, seramik kaplarda en eski fakat yeni bir şeyi keşfeder. O, kapları resimlemez, kabın formunda gizli olan figürleri açığa çıkarır (Görsel 3). Çift yönlü ilerleyen bu üretimde form, resmi; resim de formu almaşık olarak doğurur. Resim, seramiğe sonradan eklenen bir öge olarak düşünülmez; seramiğin kendisinden türer (Görsel 4 ve 5) (Yıldırım, 2019: 206).

Resim 3. Pablo Picasso, Vase Deux Anses Hautes, 385 x 15¼, 1952.

Pablo Picasso'nun *Vase Deux Anses Hautes* isimli seramik vazosu bu duruma bir örnek olarak gösterilebilir. Picasso'nun yukarıdaki eseri seramik heykeldir. Esere bakıldığında kullanım eşyasından ziyade beden in cinselliği ve deformasyonu öne çıkmaktadır. Picasso'nun bu eserinde soyutlama yaptığı ve bedeni deforme ettiği görülmektedir. Aynı zamanda kadın uzuvlarını bilinçli olarak öne çıkararak toplumsal bir eleştiri yaptığı ileri sürülebilir. Çünkü beden yapıbozuma uğratılmıştır. Bedeni kuşatan gri lekeler ile ortadaki geniş siyah çizgiler; biçimlerin bilinçli olarak belirginleştirildiğini kanıtlar. Kadının yüzündeki ifade duygusuz ve anlamsızdır. Dolayısıyla Picasso seramik çalışmalarını kavramsal bir zemine oturtmuş olup; seramiği sanatsal olarak ifade etmiştir.

Araştırma kapsamında ele alınan bir başka sanatçı Peter Voulkos'dur. Voulkos, eserlerinde soyut dışavurumcu bir ifade dilini kullanan Yunanlı bir sanatçıdır.

Soyut Dışavurumcu anlayıştaki çalışmaları ile Voulkos, seramik sanatında işlevi dışlamış ve seramik kap kavramını reddetmiştir. Sanatçının bu bakış açısıyla ürettiği ürünler ve seramiğe yaklaşımı Seramik Sanatında kırılma noktası olarak görülmektedir. Anlık duygularını ve enerjisini çalışmalarına yansıtan sanatçı, ürettiği sıra dışı seramikleri ile dikkatleri üzerine çekmiştir (Canpolat, 2016: 7).

Resim 4. Peter Voulkos, Early lidded jar, Sırlı Seramik, 19x17cm, 1956.

Voulkos'un eser çözümlenmeleri incelendiğinde iki önemli durum öne çıkmaktadır: Birincisi kütleli ve ağır formlardır; diğeri ise bedenin yapıbozumudur. Yukarıdaki eserinde bu iki yönelim dikkati çekmektedir. Sanatçının eserlerinde figüratif biçim arayışı pek öne çıkmasa da yukarıdaki eseri az sayıda olan çalışmalarından birisidir. Eserde kütleli formların üzerinde detay ve ayrıntıdan uzak; kadın figürlerinin biçimleri deforme edilerek uygulanmıştır. Bedenler bilinçli olarak yapıbozuma uğratılmış; toplumdaki yeri ve önemi vurgulanmıştır. Ayrıca sanatçı bu eserinde olduğu gibi diğeri eserlerinde de geleneksel form ve biçim arayışına karşı çıkmış; seramiğin modern bir çizgide gelişmesine öncülük etmiştir.

Peter Voulkos'un seramiklerinin neredeyse tamamı bir mücadelenin ürünüdür. Çalışmalarını şekillendirirken alışlagelmiş teknikler kullanmak yerine bir performans şeklinde üretimler yapmış, aynı anda birden fazla ürün üzerinde çalışmış ve üretimlerini oluşturduğu sürecin ortaya çıkan üründen çok daha önemli olduğunu vurgulamıştır (Taşpınar Şentürk, 2020: 73).

Alıntıdan da anlaşıldığı üzere sanatçının çalışmasında sürecin önemli olduğu fark edilmiştir. Eserlerini Süreç Sanatı'na yakın bir yaklaşımla oluşturduğu söylenebilir. Bu yüzden onun çalışmaları tıpkı Jackson Pollock gibi anlık performansa dayalıdır. Bu durum seramiğin güncel sanattaki çizgisine katkı sağladığı iddia edilebilir. Sanatçının seramik sanatındaki başarısında Leach okulunda öğrenim görmesinin önemli bir payı olduğu söylenebilir.

Leach okulunun öğrencileri soyut ve dışavurumcu eserleriyle "seramik sanatı'nın temellerini atmışlardır. Daha sonra gelen sanatçılar özellikle P. Voulkos ,seramiğin sınırlarını zorlamış, gelenekselliğini sorgulamış ve bu sanatı farklı boyutlara taşımıştır (Güner ve Mete, 2016: 104).

Dolayısıyla Voulkos geleneksel bir mazleme olan seramik çamurunu güncel sanata taşıyarak, yeni bir dil ve kimlik oluşturduğu iddia edilebilir. Böylece postmodern süreçte Voulkos gibi bir çok sanatçının eserlerindeki yaklaşım biçimleri, dil çözümlenmesi, ifade biçimi ve çözümlenmeler bakımından modern sanatçılardan farklıdır. Bu durum seramiğin geleneksel yapısında ve algısında önemli kırılmalar yaratmıştır. En önemli kırılma ise sanatın kavramsal, çözümleneci ve malzeme odaklı bir zemine oturmasıdır.

Resim 5. Sergei Isupov, Tiyatroya Veda, Porselen, Slip, Sır, 22.5 x 10 x 7.5" , 2013.

Eserlerine teatral bir algı yükleyen Rus sanatçı Sergei Isupov önemlidir. Güncel olayların dinamiklerini, kişilerin psikolojilerini ve kimliklerini tıpkı bir sahnedeki tiyatro oyunu gibi eserlerinde kurgusal olarak anlatmaktadır. Isupov'un 2013 yılında yapmış olduğu *Tiyatroya Veda* isimli eseri bu kapsamda değerlendirilebilir. Eser porselenden yapılmış olup yüzey üzerinde resimler yapılmıştır. Eserin isminden de anlaşıldığı üzere bir tiyatro gösterisinde figürlerin anlatımları yansıtılmıştır. Kadının toplumdaki konumunu ve algısı anlatılan eserde; figürlerin kompozisyonları ve renk seçimleri oldukça etkilidir. Merkezdeki kadın figürüne bakıldığında mutsuzdur çünkü bir başka el tarafından ona ait olmayan bir kıyafetin zorla giydirildiği gözlemlenmektedir. Bu durum kadının toplumsal kimliği hakkında ve ona atfedilen değerler hakkında bilgiler vermektedir. Sanatçının eserlerinde öne çıkan bir diğer özellik ise eserin yaratım sürecidir. Bu nedenle eserleri çoğu zaman, zamansız bitirilmiş ve yarıda kesilmiş bir etki yaratmaktadır. Kişisel internet sitesinde kendisini şu şekilde ifade etmektedir:

Beni çevreleyen ve heyecanlandıran her şey otomatik bir biçimde geliştirdi ve bir sanat eserine dönüştü. İşlerimin özü bir araç ya da bir süreçten ziyade, insan olmak ve onun inanılmaz çeşitliliğindedir. Kendimi ve işlerimi düşündüğümde onları yaratığıma emin değilim, belki de onlar beni yaratmıştır (<https://sergeiisupov.com/about>).

Isupov'un ifadesinden de anlaşılacağı üzere eserlerindeki etkinin ve kavramsal yaklaşımın nedeni olarak eserin kendisinden ziyade yaratım sürecine işaret ettiği anlaşılmaktadır. Eserlerindeki yaklaşım kimi zaman bir hikaye odaklı olup mesaj içeriklidir. Bu nedenle eserlerindeki bedenler gizemlidir.

Elbette biz her ne kadar Isupov'un eserlerinin görülecek kadar iyi olduğunu bilsek de onun hikâyelerindeki alıntılar muhakkak önceden tasarlanmıştır. Bu hikâyeler hırslı ve manipülatif alegoriktir ki biz bu eserlerin büyük cazibesini ve iktidarını onları tam olarak deşifre etmenin zorluğu olarak yansıtırız (<https://www.aic-iac.org/wp-content/uploads/Sergei-Isupov1.pdf>).

Dolayısıyla sanatçının toplumsal yapıyı gözlemlediği; eserlerinde kimlik, cinsiyet ve beden kavramlarını öne çıkararak topluma yönelik bir eleştiri yaptığı anlaşılmaktadır.

Sonuç

Beden ve cinsiyet kavramları geçmişten günümüze değin sanatın temel ifade biçimlerinden birisi olmuştur. Araştırma kapsamında elde edilen bulgularda; eserlerinde bedeni ele alan sanatçıların aynı zamanda cinsiyet, kimlik ve teşhir olgularına da yer verdikleri gözlemlenmiştir. Bu sebeple araştırmada çözümlenen sanatçı ve eserlerinde; seramik malzemeyi bir araç olarak ele aldıkları; ifade ve eleştiriyi öne çıkardıkları tespit edilmiştir. Güncel sanatçıların eserlerinde bu yaklaşımın daha ağır bastığı söylenebilir. Dolayısıyla seramik sanatındaki geleneksel yöntemler yerini postmodern

yöntemlere bıraktığı söylenebilir. Pablo Picasso'nun seramik çalışmalarındaki biçimsel ve analitik yaklaşımı ile Peter Voulkos'un soyut dışavurumcu ifade dili bu ayrıma örnek olarak gösterebilir.

Yapılan çalışmalar göstermektedir ki; insanlar arasındaki etkileşim ve iletişim biçimleri sanatsal formlara dönüşmüştür. İlkel toplumların duvar resimleri ve seramik figürinleri; cinsiyet ve beden yapıbozumuna örnek olarak gösterilebilir. Pablo Picasso ve Sergei Isupov'un eserlerinde bu tarz oluşumlar beden çözümlemelerinde sıklıkla kullanılmıştır.

Sonuç olarak beden ve cinsiyet kavramları ilkel toplumların sanat arayışlarının bir parçası olarak doğmuştur. Günümüzdeki yansımaları ise bir öykünme ve biçimsel arayış olarak yansımıştır. Ancak yapılan araştırmalarda seramik malzemenin kullanımı ve yorumlanması geleneksel ve çağdaş anlamda farklılık göstermiştir. Bu farklılığın, seramiğin geçmişten günümüze değin süre gelen işlevselliği ile ilgili olduğu anlaşılmıştır. Diğer bir ifade ile çağdaş sanatta seramiğin günlük kullanıma yönelik bir disiplin olmaktan çıkıp kavramsal ve fikirselleşmiş öne çıkmıştır. Pablo Picasso ve Sergei Isupov'un eser örnekleri bu yönde bir gelişimi doğrulamıştır.

Kaynaklar

- Bingöl, Orhan. *Bedenin Sosyolojisi: Nasıl? Niçin*. Mavi Atlas. 2017, 5(1).
- Canpolat, Ayşe. *Amerika'da Çağdaş Seramik Sanatının Gelişiminde Etkili Olan Akımlar*. 2016, *Sanat Dergisi*, (29).
- Çağırkan, Barış. *Kültür Sosyolojisinde Metodoloji Tartışmaları: İdeoloji Olarak Kültür ve Eylem Olarak Kültür*. SDÜ Fen-Edebiyat Fakültesi Sosyal Bilimler Dergisi. Aralık 2017. Sayı: 42.
- Er, Cüneyt, Çizer, Sevim. *Seramik Sanatında İşlevsel Simge Biçim Kavramı*. Akdeniz Sanat Dergisi, 2013, Cilt 6, Sayı 12.
- Erman, Deniz Onur. *Antik Çağdan Günümüze Seramik Kültürü ve Sanatında Doğurganlık Kavramı*. Sanat ve Tasarım Dergisi. Aralık 2019. Sayı:24.
- Güner, Enver, Mete, Gökçen. *Kavramsal Sanatta Seramik Arayışlar*. Akdeniz Sanat Dergisi, 2016, Cilt 9, Sayı 18.
- Isupov, Sergei. <https://sergeiisupov.com/about>. 5.12.2020.
- Stellaccio, Anthony E. <https://www.aic-iac.org/wp-content/uploads/Sergei-Isupov1.pdf>. 4.12.2020.
- Taşpınar Şentürk, Özlem. *Seramik Sanatında Peter Voulkos Etkisi*. *Ulakbilge*, 44 (2020 Ocak).
- Yıldırım, Ceren. *Başlangıca Dönen Modern: Madoura Atölyesi Üretimleri İle Picasso*. *Fine Arts*, 2019, Cilt 14, Sayı 3.

Görsel Kaynaklar

Resim 1: M.Ö. 2000-2200, Figürin, Seramik heykel, 10,2 × 3,2 × 2,5 cm.

Kaynak: <https://www.metmuseum.org/art/collection/search/314201>. (1.08.2020).

Resim 2. Eller Mağarası, Arjantin, M.Ö 13.000-9.000.

Kaynak: <https://www.tarihli-sanat.com/magara-resimleri-buyulu-eller/> (3.07.2020).

Resim 3. Pablo Picasso, Vase Deux Anses Hautes, 385 x 15¼, 1952.

Kaynak: <https://www.sothebys.com/en/buy/auction/2018/picasso-prints-ceramics-online/7af830e2-2d86-4032-b794-66178e93dc82?locale=en>. (3.07.2020).

Resim 4. Peter Voulkos, Early lidded jar, Sırlı Seramik, 19x17cm, 1956.

Kaynak: <https://www.ragoarts.com/auctions/2020/05/modern-design/239> (4.07.2020).

Resim 5. Sergei Isupov, Tiyaroya Veda, Porselen, Slip, Sır, 22,5 x 10 x 7,5", 2013.

Kaynak: https://sergeiisupov.com/works/isupov_ferrincontemporary_2013_farewell-to-the-theater. (5.07.2020).

BODY AND GENDER RELATIONSHIP IN CERAMIC WORKS OF PABLO PICASSO, PETER VOULKOS AND SERGEI ISUPOV

Şirin Koçak Özeskici
Kazım Seçkin Aytaç

Abstract

The notions of body and gender have been one of the artistic means of expression of all societies. This is due to the body being a part of humanity's own existence and individuality. As for gender, this is a concept that puts forth the constructs based on society and the identity of society itself. The aim of the research is to investigate why the artists in question applied the concept of body in ceramic works. To reveal the differences by giving examples of the usage of ceramic materials in traditional and contemporary terms. In the findings obtained in the study, it was determined that ceramics can have different applications, both functional and artistic. From this point of view, it is the other purpose of the research to examine and reveal how and why these two different situations are applied. In this research, the sociological investigation of the body has been carried out by including the first examples of the notions of body and gender in the Prehistoric era. The scope and limitations of the research were determined as the samples of Ancient Age ceramics and the works of Pablo Picasso, Peter Voulkos and Sergei Isupov. The reason for choosing these examples; to identify what are the changes and developments in the traditional and modern process of ceramics. Thus, it is considered that the changes and developments in ceramic as both a material and an idea will be noticed. The scope of the research carries importance as part of understanding the traditional and contemporary distinctions of body and gender concepts in ceramics. In this context, it is thought that the concepts of idea, concept, body and gender will be discussed frequently in contemporary ceramic art.

Keywords: Body, gender, contemporary interpretations, ceramic art